

Administratiunea și
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Scrisori nebrucate nu se pri-
moș. Manuscrisurile nu se re-
trimite!

Bucurii de aniversare:
Brașov, piața mare Nr. 22.
Lăscare mai primesc în Viena
Hudol Meze, Haasenstein & Vogler
(No Mans), Heterich Schalek, Alois
Ersch, M. Dukas, A. Oppel, J. Don-
nerberg; în Budapesta: A. V. Gold-
berger, Anton Mezei, Eckstein Bernat;
în Frankfurt: G. L. Dewbe; în Ham-
burg: A. Steiner.
Prețul inserțiilor: o serie
garzonă pe o colonă 6 cr.
și 30 cr. timbru pentru o pu-
blicare. Publicări mai dese
după tariful și învoială.
Reclame pe pagina III-a o
serie 10 cr. v. a. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANUL II

„Gazeta”iese în fiecare zi
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 48 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se primumără la toate ofi-
ciile postale din intru și din
afară și la dd. colectorilor.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiune, piața mare
Nr. 22, etajul I: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Unu exemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 239.

Brașov, Duminică 30 Octombrie (11 Noembrie)

1888.

Brașov, 29 Octombrie v.

Când în Nr. 235 alu fôiei nô-
tre amu vorbitu în primul articulu
despre năpăstuirea poporului ro-
mână din Bucovina, amu dîșu că
în lupta de cutropire a elementului
română se distingă mai cu sémă
Polonii, Jidovii și Rutenii.

Se vede însé că ne-amu înșe-
latu afirmându numai atâta, căci
nici nu eșise de sub pressă acelu
număr din „Gazetă” și o tele-
gramă din Cernăuți s'a și grăbitu
a ne dovedi, că și o parte din
poporațiunea germană, classa in-
teligentă, n'are gânduri mai bune
cu elementulu românesc, ca cele
trei neamuri amintite.

În același număr amu publi-
catu la ultime scrii cuprinsulu tele-
grami din vorbă, care ne aducea
surprinzătoru veste despre unu
protestu alu profesorilor germani
dela universitatea din Cernăuți în
contra folosinței limbei românesci.
Îtă cum stă lucrulu:

Rectoru alu universității este
profesorulu română dela facultatea
teologică Constantin Popovici.
Ca rectoru represintă în dieta Bu-
covinei interesele universității. La
întrarea sa în dieta a depusă ju-
rământulu, ca Română ce este, în
limba românescă. Atâta a fostu
destulu, ca să s'aprinđă de mâ-
niă profesorii germani dela uni-
versitate și să făurescă unu pro-
testu declarându, că prin depu-
nerea jurământulu în limba ro-
mânescă s'a călcatu caracterulu
germanu alu universității.

Dușmanii limbei românesci
s'au grăbitu a trimite foiloru din
Viena telegrame, numindu pur-
tarea românescă a rectorulu „o
manifestațiune lipsită de tactu”,
amă „atacu naționalu îndreptat”,
ca multe altele, în contra carac-
terulu germanu alu universității,
ba unulu din acei dușmani pune
în „Deutsche Zeitung” profeso-

rilor germani întrebarea, că „pen-
tru ce și alegu ei ca superioru alu
loru pe unu Română?”

Acéstă întrebare deslégă în-
tréga enigmă. Mișcarea e por-
nită în contra elementulu româ-
nesc, și jurământulu nu e decât
unu pretextu, pentru ca să potă
agita în contra vieții românesci, ce
în timpul din urmă a începutu să
se libereze din lanțurile în care o
încătușase străinismulu.

Câtă vreme inteligența româ-
nescă vorbea până și în cerculu
familiei nemșesce, polonesce și ru-
tenesce, nu s'auđia ridicându-se
nici unu graiu în contra elemen-
tulu românesc; ađi însé când
graiulu românesc își reia rolulu
ce i-se cuvine, furiile străine dau
năvală contra lui.

Uitatu-și-au acei streini, cari se
ridică contra graiulu românesc,
că poporațiunea băștinașă a țerii
e cea românescă? Uitatu-și-au, că cei
mai mulți dintre ei sunt veniți
de erii de alaltaeri în Bucovina?
Uitatu-și-au, că partea cea mai
mare din sarcinile țerii le duce
pe umeri elementulu românesc?
Uitatu-și-au că cei mai mulți din-
tre ei își datorescu existența loră
în cea mai mare parte muncii
poporulu românesc?

Și cu toate acestea să nu se
potă folosi unu Română de grai-
ulu său românesc, în țera sa și
în afacerile sale nu numai private,
cum a considerat rectorulu uni-
versității cestiunea din vorbă, dér
chiar și în afaceri publice, cum
prescrie chiar și legile fundamen-
tale austriace?

Și apoi în cele din urmă, de
unde și până unde își arógă Uni-
versitatea din Cernăuți dreptulu
de a propaga spiritulu exclusivistu
germanu?

Românii bucovineni datorii
sunt să facă pe dușmanii loră a
înțelege, că se găsescu în mijlo-

culu elementulu românesc, și să
nu cedeze nici câtă negru sub un-
ghia din dreptulu folosinței grai-
ulu românesc și peste totu din
drepturile naționale românesci.

Destulu au fostu Românii bu-
covineni nicovala ciocanulu stră-
ină. E timpul acum să și strângă
rëndurile și să sfarme uneltirile
stréine!

Correspondența „Gaz. Trans.”

Viena, 5 Noembrie 1888.

Multe și dese processe de pressă,
ce se facu diareloru românesci în Un-
garia și Transilvania, nu numai că au
pusu în mirare cercurile streine, dér au
datu totodată ansă journalistice din afară
de a se ocupa mai multă cu observarea
„politice naționalităților din Ungaria”.
Procederile, ce se urmăză în genere
contra dreptulu Românilor de a-și a-
păra interesele loră, sunt destulu de
mare și puternicu motivu, ca jurnalele
streine să dîcă, că politica Ungurilor
dela putere față cu naționalitățile ne-
maghiare și-a luat unu cursu, care dela
începutu e greșitu.

Etă ce scrie în acéstă privință fôia
vienesă „Vaterland”:

„Este cunoscutu, că cu vre-o doi-trei
ani înainte „Tribuna” a avut procesu
de pressă, care s'a pertractat în Sibiu,
dovedindu-se nevinovăția acesteia; de
atunci însé toate acușele în contra diare-
loru românesci se așternu în Clușu, unde
cresce buruiana șovinismulu maghiaru
în modu eclatant.

„Totu de acéstă buruiană suferă și
curtea cu jurați din Aradu. În rânduri
au fost judecați autorii articulelor ro-
mânesci, pedepsindu-se forțe aspru; chiar
generalulu Traian Doda, alu cărui piept
e împodobit cu semnele de vitejiă în
contra inamiciloru împératulu, a fostu
osândit, fără a-lu lăsa să se apere, la
închisore și bani, la cea mai mare pe-
depsă. Curtea de casați i-a respinsu re-
cursulu de nulitate alu procesulu. Tot

acelu tribunalu a rânduitu o altă pertra-
ctare a procesulu învătătorulu Albu din
Beșița. Și pentru generalulu Doda tre-
buie să se țină o nouă pertractare.

„Decă se întrebă omulu, că ce au
comis acéști ómeni osândiți, atunci ne
răspunde unulu dintre cei mai de frunte
Român, d-nulu Alex. Mocsonyi în arti-
cululu său din „Rom. Revue”, că ei (osân-
diții), s'au folositu de dreptulu de liber-
tate a cuvântulu, nu față cu naționali-
tatea maghiară, ci numai față cu actu-
alulu guvernă ungurescu. Acusa însé a
schimbatu dreptulu acesta constituțional
într'o crimă, a adus pe acușati înaintea
tribunalulu, pentru ca să prefacă opo-
zițiunea îndreptătită într'o iritare și luptă
ilegală de rassă.

„Cum au decursu lucrurile, am ară-
tat cetitoriloru nôștri mai înainte; cu
toate acestea trebuie să amintim, că pro-
curorulu de stat în cuvântarea sa con-
tra articulu din „Rom. Revue” s'a
esprimat încurcându-se astfelu: „Decă
nu merge altfelu, atunci trebuie să stăr-
pimă cu forța acéstă buruiană (oposiți-
unea națională); de aceea nu judecați
după dreptate, ci (numai) mai înteu
ca patrioți maghiari(?)”. Er președintele
tribunalulu din Aradu dîșe unu juratu:
„E destulu, decă inima îți este ungu-
rescă, capulu d-tale să pôte ocupa și cu
alte lucruri.” (!) D-nulu de Mocsonyi mă-
turisese în urma acestora, că acușele
se basază nu pe criteriulu obiectivu alu
legiloru penale, ci pe insinuațiuni și ar-
bitriuri subiective, cari sunt unu resul-
satu alu dispozițiunii sufletesci a acusat-
rilor publici. Și érăși, că acusatulu
apelază în sala tribunalulu la forța și
la pozițiunile juraților, elu îi provôcă
pe acéștia directu să judece nu după
dreptate, ci după interesulu parțialu po-
liticu și că acéștia a putut'ô dîce acela,
fără ca să primescă vre-o admoniare din
partea tribunalulu, pentru că însuși pre-
ședintele acelu tribunalu a dîșu, că nu-
mai inima să fiă ungrescă, capulu să
pôte ocupa și cu alte lucruri.”

„Vaterland” afirmă părerea d-lui de
Mocsonyi, care dîce, că maghiarismulu
dela putere cêrcă să stîrpscă simțulu

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

Unu mortu între vii.

(Novelă englesescă.)

Nici-odata n'a avut elu visuri mai
frumose.

După ce se tređi, se mira, că sórele
arde și natura i-se părea așa de frumoasă
și veselă după oribila tempestate. Ce-
rulu fără nori, frunzișulu verde și răco-
rosu, mireme de flori îmbătătoare și pe
fă-care frunđă trâmărându câte-unu pi-
curu argintiu de plôia.

Sir Oliver, deși nu se putu ori-
enta în cătrău să apuce, încălecă roibulu
și plecă pe calea ce i-se deschidea în-
ainte. În drumulu său întelni pe unu
om, care-i arată calea cea dréptă.

Abia călări o jumătate quartu de
cești și etă că i-se deschide înainte o
frumose câmpia dinspre care îi venea la
aștu sunetulu argintiu alu unui clopotu,
er în fața ei se vedea unu sat micu
zmbind în strălucirea răsării sóreli.
Și mai departe i-se arăta o pădure de
salcămi în mijloculu căreia se ridicau
frumose pietre mormentale și statue

albe, vestind în tăcerea loră adencă
drumarilor, că locul acesta mută e —
cimiteru.

Cum se apropiă Sir Oliver de locul
acesta, observă deodată o figură feme-
escă, care tocmai în minutulu acela atârna
de unu monumentu o cunună de flori.
„Mylady”, dîșe tremurându tinerulu
lordu, „m'ai îndatora forțe multă, decă
m'ai spune numele loculu acestuia.

Fata se întorse spăriată înderētu și
în zăpăcéla ei abia putu îngăna cu te-
mere numele loculu.

Lordulu asemenea se cutremură pu-
țin. Decă scia elu, că figura femeescă
pe care o vedu este unu ângeru de co-
pilă, de bună sémă n'o agrăia. Și pôte,
că ar fi fostu și mai bine, decă nu i-ar
fi vedutu nici-odata ochii ei albaștri ca
cerulu, vii și vorbitori, buđele ei bogate
de colóre castaniă și întrégă figura ei
minunată, ca a unei fecióre din po-
vesti.

Oliver abia își veni în sine. Nu
putea însé nici să vorbească, nici să
mêrgă mai departe.

„Ertă-mă, dîșe în fine, decă-ți con-
turbu plăcerile d-tale idilice; sunt strim-

torat s'ô facu, fiindu-că am rétăcitu
calea.

„Departă șeđi d-ta?” întrebă co-
pila cu versu dulce.

„De nu mă înșelă, cale de câteva
óre de aici.”

„Și care e numele satulu d-tale?”

„Manfries!”

„Sir, întorce-ți roibulu înderētu și'n
timpu de patru ore vei fi acasă.”

„Miss, îți mulțumescu frumosu, dér
nu mă potă departa până ce nu-ți voi
sci numele.”

„Numele meu e — Alice.”

„Ce nume frumosu... forțe frumosu
nume... d-șoră Alice, d-ta ridi de mine
pentru încurcătura în care am ajunsu,
eu însé mai am o rugare cătră d-ta.

„Și anume?”

„Aștu dori o flóre din buchetulu ce-lu
ai în mână.”

„Bucurosă, răspunde Alice întindendu
călărețulu unu trandafir alb.

„Mulțumescu miss... d-ta ai venit
aicea să culegi flori?”

„Din potrivă, am adus flori pentru
mormentulu maicei mele.

„D-ta, bună copilă, ai cărei ochi

ș'acuma îți sunt plini de lacrimi, d-ta
vii adeseori la mormentulu acesta?”

„In totă diminéta.”

„Dumneđu cu d-ta, frumoasă miss!
Credu că ne vomă mai întelni cândva în
lume.”

Frumosa copilă s'ascunse apoi între
salcămi, ér călărețulu, privindu înc'odată
înderētu, luă drumulu în trapulu calulu,
și dându-i pinten, mergea ca vântulu.

Tinerulu lordu era forțe agitat. În
locu de tufari, flori și munți nu vedea
altceva înainte decătu numai fața co-
pilei, surisulu ei blându și-i auđia vocea
ei dulce, care te fermeca. Începă apoi
deodată unu vechiu cântecu scoțianu.

Etă istoria pe care nu voia Oliver
s'ô spună crescătoru sale, după ce a so-
sitt în Manfries.

II.

Omulu adeseori se scólă altfelu de-
cum se culcă. Și așa i-s'a întemplat și
lui Oliver Worsfield, care er adurni
legănat în visuri și speranțe frumose,
er astăđi s'a tređit cuprinsu de scepti-
cism și de dureri sufletesci.

Înainte de răsăritulu doriloru elu
era îmbrăcatu și ordonă să i gătescă pe

de conștiință națională alu Românilor, voinđu a da nascere unui simțământu streinț, pe care însă Românimea niciodată nu va voi să-lă cunoscă. Vorbindu apoi fôia vienesă de calitătile d-lui de Mocsonyi, dice că opiniunile acestuia dau un pondă destulț de mare în cumpăna dreptătii și e destulț de rău pentru guvernul actualu, decât ele suntă contra acestuia.

Etă cum se finesce articolul, ce tractează cestiunea acosta:

„Cunostemă massa compactă a Românilor (3 milioane) din Ungaria, cunoscemă nisuințele lor, scim că ei formeză un factoru de cea mai mare importanță alu monarhiei și ar fi numai o ușurință de minte, decât față cu astfelu de imprejurări, nu i-amă băga în sémă.

Secvestrarea căii ferate Romanu-Iasi-Cernăuți.

Linia căii ferate, carea în Austria se numesce Lemberg-Cernăuțiană, se estinde și se termină pe teritoriul României (Moldovei), dela Veresci prin Pașcani, până la Romanu, dela Pașcani până la Iasi, și dela Veresci la Botoșani. Acosta linia este construită de o societate austriacă, carea până aci a și administrat'o (exploatat'o), ca proprietari ai ei.

Guvernul român înșe a dispus, ca dela 30 Octomvre st. v. (12 Noemvre st. n.) să fiă secvestrată pentru statul român, va să dică luată în administrațiunea acestuia, și în urmă să devină proprietatea statului, se înțelege pe lângă desdăunarea proprietarilor.

Diarele economice și financiare austriace pretindă a soi, că guvernul român a făcutu secvestrarea fără cause plausible și în lipsa pertractărilor premerse cu guvernul austriac, a căru auditu este societatea proprietară; a făcutu secvestrarea fără ca să o motiveze din ce cause, de unde nici că se pôte sci, a făcut'o din vre-unu titlu de drept, seu în puterea suveranității sale? Deci, după părerea numitelor diare, secvestrarea a urmată ca din senin, a urmată într'unu modu neusitat, pentru-că România n'are lege de secvestrare, și acosta eventualitate nici că este prevădută în convențiunea legată între statul român și între societatea proprietară.

În butul acestui limbagiu înșe s'a răspândit faima în lume, că Societatea proprietară n'a fostu corectă în procedura și manipulațiunea acestei linii*) de unde guvernul român, pe semne în coînțelegere cu celu austriac (carele

*) Acestea le-a arătat guvernul român printr'unu comunicat în „Monitorul Oficial“.

iubitul Nero, de vreme ce are să plece. Era impacient. Se aședă pe fiă-care scaun, pe fiă-care fotel; își lua cărțile să citescă, se uita la tablour și la flori, și mai cântă și la pianu câteva terțe și quinte.

„Ei,“ dise elu sărind de-odată în sus, voiu isgoni din mintea mea tôte nebuniile acestea. Nu voiu merge la cimiter, ci voiu călări spre Ingleborongh.“

Oh, dăr îndată ce încălecă îi apărură dinainte doi ochi albaștri și curați ca cerul și erăși vedu acelu suris fermecător și dulce, și erăși auđi vocea ei cu timbru de argint, care-i turbura patul. Nu i-se putea opune.

Inima lui bătea puternic și par'că-i dicea: acolo! acolo! Drumul călărețului tocmai așa era de frumos, ca și visarea lui.

Dorile de primăveră se revărsau așa de lin, așa de maiestos; pe ceru cățiva peteci de nori schimbau color într'una; aurora atingea cu haina ei purpură culmile munților; în tufarii tremurători se tređiau din visurile lor cântăreții codrului, în vreme ce turturica și cu porumbul sălbatec făceau să se desăpte echoul pădurei.

face), a făcutu secvestrarea, și la totă întâmplarea nu fără de temei.

Altcum guvernul român mai de mult și-a descoperit dorința de a răscumpăra partea liniei carea se estinde și termină pe teritoriul său, a și început negociări cu societatea, acosta însă n'a primit ofertul de răscumpărare părându-i-se prea puțin.

În urma pasului prea decis și repede alu guvernului român, din partea societății a plecată la București un consilier de direcțiune și un secretar general pentru complanarea cauzei, și se speră, că guvernul român va deslega cestiunea cu o deplină despăgubire a Societarilor, și prin regularea intereselor de comunicațiune.

Guvernul român, când a datu concesiunea de a construi linia ferată pe teritoriul său, a garantat societății întreprindătoare, dela întreaga linia de pe teritoriul său, un venit anual de 3.865.173 de franci. Concesiunea este dată din luna Iunie 1868 pe o durată de 90 de ani; în concesiune este stipulat dreptul guvernului, ca dela deschidere după decursul de 30 ani să o pôtă răscumpăra; amintitele trei linii s'au deschis în anii 1869, 1870 și 1871, prin urmare termenul de 30 ani încă n'a expirat, deci ca să o pôtă răscumpăra guvernul român trebuie să facă învoielă cu societatea seu prin o plătire regulată a venitului garantat, seu prin capitalizarea aceluia.

Or cum, acea linia va deveni proprietatea statului român și estmodu pe teritoriul său întreaga rețea a căilor ferate va fi proprietatea sa, căci numai acosta unică era încă străină. Asemenea fact și celelalte state.

Se crede, că și guvernul austriac va face secvestrarea liniei Lemberg-Cernăuți de pe teritoriul său, și decât se va întâmpla acosta, atunci România a întreprins secvestrarea în conțelegere cu guvernul austriac, precum amintii la locul său.

Rotuna.

DIN AFARA.

Fôia italiană „Voce della Verita“ dice, că numirea contelui Revertera ca ambasadoru austro-ungar pe lângă Vaticanu este unu isvor de continue încurcături între Austro-Ungaria și Italia, și conchide de aci, că alianța triplă trebuie să se rupă. „Opiniune“ răspunde, că contele Revertera a accentuată adeșori, că consimte cu politica contelui Kalnoky și că prin urmare elu nu va servi intereselor partidei de luptă, căreia aparține, ci intereselor austro-ungare.

Când eșia sôrele, Oliver se opri în costa satului. Nu se putea hotărî ce să facă. Se temea, că Alice îl va crede dreptu unu aventurier dîlnic și se mai temea, că pôte nu se va întâlni astăđi cu ea. Când se mișcau tufarii în apropierea lui, se cutremura de frică și se temea și mai tară când pe calea ce ducea la satu nu vedea pe nimeni.

„Voiu intra în cimitir,“ își gândea elu, „voiu sedé pe mormântu; decât ea va veni, mă va afla acolo.“

Și cum înainta printre aleele cimiterului; deodată i-se poticneșce calul și elu surprins până la temere vede pe Alice ședend pe mormântul mamei sale fără de-a dice o vorbă.

Brațele ei albe, ca zăpada, erau aruncate preste piatra mormentală, ér ochii ei plângători erau ascunși într'unu șurț alb.

Călărețul o privia dintre tufari. Frumșetea ei, măhnirea ei, îi atinsură inima și involuntar oftă dicend: „Șermană copilă frumoșă, ce dureri adenci și adevărate vei fi avend!“

(Va urma.)

„Bugetul ministerului de răboiu și de marină italiană e sporit pe anul 1889 cu 50, eventualu cu 35 milioane franci. Fôia militară „Esercito“, care dice că un răboiu cu Francia e inevitabil, și „Popolo Romano“ pregătesc de ja opiniunea publică pentru nouă dări, cu care să se acopere sporurile bugetare. „Riforma“ se alătură celor două diare și accentuează și ea necesitatea sporirii cheltuelilor militare, pentru-că din partea Orientului nu e de temut nici unu pericolu de răboiu, la granița vestică se pôte ivi acestu pericolu. E datorita guvernului să arate sinceru situațiunea periculoșă a Europei și să asigure țera contra ori-cărei eventualități.

Regele Milanu a chemat în audi-ență pe episcopii Demetriu și Nicanor, car se opun decisiunei luate de metropolitul Teodosiu în cestiunea divorțului și le-a declarat, că densusul consideră afacerea ca resolută; de aceea doresce ca și episcopii să recunoscă ca irevocabilă decisiunea metropolitului, care e capul bisericeii autocefale sêrbesc. Amândoi Episcopii suntă dispuși să și dea demisiunea și vederile lor contrare să le facă cunoscut Regelui într'unu memorandum. Se dice, că Regele s'ar fi purtat forte aspru cu Episcopii, spunendule că trebuiau să fiă lăsați să li-se taie pèrul și să li-se rađă barba. De asemenea se vorbesce, că Metropolitul Teodosiu a tost silit de ministrul cultelor Vladau-Georgievici să iscalască actul de divorț, compus de acesta.

În statele Americii de nord se face în zilele acestea alegerea de președinte alu republicei. După scirile sosite, Cleveland, președintele de până acum, se consideră ca cădutu, ér sorții de isbândă îi are Harrison, candidatul republican. Sciri oficiale despre rezultatul alegerii n'au sosit încă.

Unu articol publicat de fôia sêrbescă „Srpska Nezavisnost“ din Belgrad asupra stărilor din Bosnia și Herțegovina conține cele mai violente atacuri în contra autorităților și în contra armatei austro-ungare din provinciile ocupate. Articolul a produs mare senzațiune.

„Post“ din Berlinu salută cu simpatia unirea ce s'a făcut între clubul germanu austriac și între clubul german. Fusiunea ambelor cluburi și consimțământul lor la noua lege militară vor aduce, dice fôia berlinesă, Germanilor austriaci mare câștig moral și va fi începutul unor stări mai bune pentru germanism.

Foile germane salută cu mulțămire declarările lordului ministrului-președinte englesu Salisbury, că acțiunea germană-engleză în Africa ostică în contra celor resculați asupra administrațiunei germane și în contra comerțului cu sclavi are să se mărginescă la blocarea litoralilor de cătră corabiile de răboiu germane și englese, și că Francia a consimțit la acosta blocadă, și să se viziteze corabiile cu bandieră francesă ca nu cumva să predea indigenilor arme. Întreprinderile pe uscat suntă eschise. După o scire oficiosă, Germania are să ocupe mai târziu stațiunile vamale. Ce privesce comerțul cu sclavi, guvernul francesu are intențiunea să destineze corabiă din divisiunea Oceanului indicu, care să supravegheze cu celelalte două puteri de a nu se mai face acestu comerț.

O cerculară a Papei.

Vineri în săptămăna trecută s'a imănat în Paris și în acelaș timp în Bruxela ministrilor afacerilor esterne unu cercular alu cardinalului, secretar de stat alu Papei, Rampolla. După cum spune „Gaulois“, acestu cercular arată caracterul visitei, ce împăratul

Wilhelm a făcut'o Papei, și rectifică datele necorecte, ce le-a publicat pressa în privința acosta. Mai departe arată șicanele ce le suferă Papa din partea guvernului italian, care nu respectă nici măcar exterritorialitatea. Așa de exemplu în ocaziunea visitei împăratului Wilhelm în Vatican trupele italiene au fost aședate până la porta Vaticanului. Cercularul încheie asigurand, că pozițiunea sfântului Părinte în Roma devine totă mai nesuportabilă și numai încrederea sa în dreptatea divină îl face să îndure martiriul său.

În acelaș sens se exprimă și răspunsul Papei la adresa adunării catolice din Löwen. Nisuințele catolicilor, de a reda papismului libertățile sale, sunt cu atât mai bine venite Papei, cu câtă a și espusit la acte de violență totă mai mari. Unul din cei mai fideli amici ai contelui de Parisu, anume Ducele de Broglie, a fost primit în audiență de Papa, care, precum comunică „Figaro“, a vorbit mult despre Francia, despre rolul ei în lume, despre mărirea și speranțele ei. Ducele de Broglie a fost forte mișcat de aceste dovede de via simpatie pentru Francia.

SCRILE ȚILEI.

Din Turda se scrie, că din cauza diferitei școle de acolo s'au închis pe două săptămăni. Până acum au marit de diferită 2 copii.

În adunarea comitetului administrativ a comitatului Treiscaunelor, ținută în 6 Noemvre n. c., inspectorul r. de școle se plâne contra mai multor scđeri ivite în învățământ. Între altele este și aceea, că datele statistice privitoare la școli nu se trimit regulat la inspectorul, școlele în decursul vacanței n'au fost curățite, seu cel puțin n'au fost curățite în de ajuns, după cum prescrie legea. În cele mai multe locuri copiii obligați la școlă nu cercetă școlă, așa d. es. în comuna Besenyő dintre 95 copii obligați la școlă, numai 15 înș cercetă școlă regulat, ér în Zagon neînțelegerile ivite între mai mari școli au avut unu efect ruinator asupra învățământului etc.

În comitatul Treiscaunelor s'au ivit în luna lui Octomvre 10 incendii, dintre cari 5 au fost cauzate din aprinderi intenționate. Paguba totală face 3612 fl. 36 cr. S'au incassat în acosta lună 97,831 fl. 75 1/2 cr. dare directă și 3151 fl. 90 cr. dare militară; adică în cea dintăi mai multă cu 5615 fl. 90 cr., ér în cea din urmă mai multă cu 13 fl. 66 cr. ca în Octomvre a. tr.

În Bucovina se află școle populare cu limba de instrucțiune germană, română, rutenă și maghiară, apoi școle populare cu limba de instrucțiune mixtă. În 1876 erau 16 școle publice cu limba de instrucțiune germană, 13 cu limba română, 59 cu limba rutenă, 3 cu limba maghiară și 83 cu limba de instrucțiune mixtă. În 1885 erau 17 cu limba de instrucțiune germană, 60 cu limba română, 85 cu limba rutenă, 4 cu limba maghiară și 68 cu limba de instrucțiune mixtă. În 1884—85 erau 15 școle populare cu patru limbi de instrucțiune: germană, română, rutenă și polonă.

Ediția de sêra a foi vieneze „Wiener Allgem. Zeitung“ dela 5 Noemvre n. a fost confiscată din cauza unui articol ofensător și provocator în contra țarului.

În noștea de 6 Noemvre c. nisce necunoscuti au intrat în cancelaria judeului r. de cercu din Turda, unde se afla o cassă Werthaimiană, pe care au vrut să o spargă. Deoce însă nu li-a succedat să o spargă, s'au mulțămît să strice cutia mesei unui scriitor furand din ea o ba-

tistă și 12 fl. Făptuitorii sunt încă necunoscuți; cutezanța lor însă a fost foarte mare, căci nu se temură a face acelui sgomotu mare cu ciocanul, măcarcă odăile lipite de cancelaria erau locuite de omeni și în aceeași curte locuia și păzitorul arestului.

Libertatea presei în Ungaria*).

(Urmare).

Și aici se impune fără de voia întrebarea: în ce poate să consistă motivul imperativu a unei asemenea schimbări de principiu? În vr'o atitudine puțin schimbată a presei noastre naționale nu poate să consistă acestu motivu. Celu ce urmărește atitudinea ei politică cu ore care atențiane, mi va admite pute, că, întru câtu privește direcțiunea ei principiară, acesta nu s'a schimbatu întru nimic în totu timpul erei constituționale; ce privește însă cuprinsulu spiritualu și formele bunului tonu, de sigur că nimeni nu va pute contesta, că în terminu mediu nivelulu ei s'a înălțat în modu îmbucurătoru. Despre vr'unu ecesu grosolanu a acestei presei, s'u despre aceea, că esecese ei ar fi luat nise dimensiuni, car ar pute să justifice o pornire mai aspră în contra ei, nu voru sci spune nimic nief contrarii ei cei mai declarați.

Și chiar dacă în mijloculu strimtorărilor naționale espectorările diaristice n'au fostu libere icl și colo de ori ce amărăciune, ele nu se potu nici asemăna cu aceea „maniă sfântă“, care inspiră pe adversarii noștri politici la ori ce ocaziune, fără ca de altmintrelea să fi atârșat prin aceea asuprăși atențiunea procurorilor. Eu credu, că în cele din urmă se pute dice în generalu despre presa noastră, că totu ce se incriminează astăzi, s'a dîșu și mai nainte fără de a se dificulta; și că totu ce se dificultă acum, nise judecători nepreocupați nief astăzi n'arū pute dificulta.

Cu alte cuvinte, atitudinea presei noastre naționale este astăzi totu așa de puțin dușmanu statulu, ca și mai înainte s'eu — de v'e place mai bine — spre a vorbi în limbajulu adversarilor noștri politici, ea a fostu mai înainte totu așa de dușmanu statulu ca și astăzi. Atitudinea acestei presei este der în ori ce casu adu aceeași ca odinioară; onlorea ei fundamentală o formeză astăzi ca și odinioară nisuinta, de a susține liberă de ori ce tendință agresivă numai punctulu de vedere alu apărării naționale, la care este constrinsă și necesitate prin nefavorulu împrejurărilor. Această neschimbată atitudine a presei noastre nief n'a pututu prin urmare provoca o atitudine schimbată a puterii de statū față cu ea.

Causa acestei schimbări de principiu pute, după a mea părere, să consistă numai în alte două momente: în însemnătatea mai mare politică ce și-a câștigat-o presa noastră națională și în aceea înăsprire a contrastelor naționale, care este provocată printr'o progresiune naturală a ideei de statū oficiale. Căci este lucru naturalu, că puterea de statū va s'emi cu atătu mai neplăcutu opozițiunea națională a acestei presei, cu câtu ea a câștigat în importanță și cu câtu contrastele se înăspresc mai tare.

Ambele casuri se întâmplă însă și aceste două momente stau în raportu de reciprocitate naturală. Se'nțelege, că idea de statū oficială nu se pute realiza decât pe contul unor interese naționale streine. Fie-care proutatū alu ei trebuie să provoce der cu necesitate noue conflicte de interese naționale și fiecare biruință a lor trebuie să mărească pe cealaltă parte cu necesitate reacțiunea națională avându elementulu nostru atătu vitalitate în sine. Dacă fiecare progresu alu ideei de statū oficiale însemnă, că a crescutu puterea politică a direcțiunii dominante, atunci fiecare reacțiune mai încordată în contra acesteia însemnă, că a crescutu puterea morală a opozițiunii naționale. Cu câtu mai numeroasă și bătoră la ochi însă voru deveni contrastele, cu atătu mai viu și mai adâncu se voru s'emi în puterile cele mai estinse. În adevăru, opozițiunea noastră națională se înrădăcinază totu mai adîncu și mai estinsu înpăturile poporulu nostru și asupra incompatibilității politice, ce există între idea de statū oficială și între interesele noastre de viață naționale, nu este adu în abăra politică a poporulu românū nief deosebire de părere.

Astfelu vedemū opozițiunea noastră națională rădăcinată pe reacțiunea națio-

nală ce crește intensivū și estensivū și întărită în intru prin unitatea și ideile fundamentale politice, o vedemū. Căci, întărindu-se moralicesce în aceeași măsură, în care pe celelalte tărâmuri ale vieții publice ea se nulifică politicesce. Din tôte aceste însă se pare a rezulta celū puțin atătu, că presa noastră națională este adu deja unū factorū, cu care puterea de statū, deși deocamdată numai în modu negativū, trebuie să conteze în ori ce casu.

Înăsprirea acestă a situațiunii stă însă erăși în legătura cea mai strînsă causală cu intrăga ființă a acestei ideei de statū oficiale. Stă în firea acestei ideei de statū, ca acelū contrastū ascuns principiar, în care se află eade-o parte cătră interesele vitale naționale ale majorității populațiunii, de altă parte cătră principiile adevăratei libertăți și adevăratulu constituționalismū, să fîa aruncatū la suprafață în ramificațiunile sale multiple în aceeași măsură, în care această idee de statū își perurge cu necesitate fatalistică procesulu propriu dezvoltării naturale.

Ceea ce unii au prevădutu încă dela începutu, o scie adu tōtū lumea, că adevărată această idee de statū oficială este o idee elastică și că ea representă o mărime variabilă. Pretensiuni, car se formulăză astăzi în numele ideei de statū, pentru că deja astăzi ele aparū înaintea conștiinței mai dezvoltate politice a cercurilor domnitoare ca nise postulate logice ale acestei ideei de statū, au fostu odinioară, când din partea noastră s'a dîșu că ele voru fi consecențele neapărate ale punctulu de plecare principiaru, respinse ca și nise insinuațiunii neîndreptățite și eu nu m'am îndoitū nief unū momentu de bona fides cu care fură respinse.

Scimū dorū cu toții, că Deak și br. Eötvös au înțelesu concesionile făcute în așanumita lege de naționalitate ca o primă rată plătită naționalităților, și o scimū noi cu toții totu așa de bine, că de atunci încōce dispozițiunile acestei legi au fostu parte abrogate prin alte legi, parte scōse de faptū afară din usu, parte n'au fostu nicodată puse în practică, așa că adu intrăga lege nu este decât o literă mōrtă.

Intre idea de statū ce au avut-o dinaintea ochiloru acesti doi omeni mari și idea de statū în care omenii noștri de statū vedū astăzi idealulu lor politicū de statū, este unū drumū lungū și trei fase mari de dezvoltare a acestei ideei de statū formeză totu atătea petrii hotarnice ale lui.

Această dezvoltare proprieă zară însă chiar în ființa acestei ideei de statū. De-ōrece ea se bazează pe principulu privilegiulu naționalu, care naturalu că nu pute avē o margine de dreptū principiară, și a căruia presupunerī tacite le formeză, numai în trecētū spūndū, dreptulu anachronisticū alu cuceririi, și idea unei superiorități de rasă, este evidentū, că această idee de statū după firea ei trebuie să fîa o idee de statū progresivă, a căreia progresiune se regulăză în esteriari prin principulu oportunității, er în interioru se determină nu numai prin motivele psihologice, car de altmintrelea de sine se înțelegū, ci mai decisivū încă prin convingerea, ce se impune cu totu mai mare evidentă logică, după care ceea ce s'a câștigatū odată pute să găsească o sigură garanție de durabilitate numai în acizițiunii din ce în ce mai departe mergătoare.

Astfelu vedemū, cum idea de statū originară a egemoniei de rasă artificiale, spre a-și asigura, decât numai va fi cu puțință, o durabilitate, a trebuitū să se lărgescă și să se mărească în idea de statū a autocratiei naționale, și cum această idee de statū totū din această cauză a trebuitū să se desvolte mai departe până la idea de statū a statulu unificatū în privința națională. Vedemū prin urmare, cum această idee de statū perurge cu necesitate logică internă acestu procesū de proprie dezvoltare naturală, căci punctulu ei de plecare principiarū, privilegiulu naționalu, nu pute să-și afle locū de odihnă logicū decâtū numai în idea unificării naționale.

(Va urma).

Sciri politienescl.

Slujbașulu dela calea ferată Pal Iosef, care locuesce în Blumēna, i-s'a furatū unū inelū de aurū cu petri albe și o păreche de cercei de aurū. Bănuiala, că a comișu furtulu, cade asupra servitōrei lui Pal Iosef, anume Balint Margit și asupra surorēi acesteia Balint Trezsi, care au fostu date pe mână judecătoriei.

În timpul din urmă s'au adus de repetite ori plāngerī contra tăetōrilor de lemne, că șicanēză prea multū lumea

de-ōrece, lucrândū în timpul verei la lemnie, la zidărie și la pavare ca dilerī, cer prețuri forte mari pentru tăietōrū lemnelorū, ba nief nu voiescū să primescă lucrulu ce li se imbie. Capitānia orașulu s'a vėdutu deci nevoitū să proiecteze unū statutū pentru tăietōrii de lemne și s'elū presinte magistratulu ca s'elū ia în desbatere și s'elū primescă. Acestu statutū stabilește tașele pentru ferestrăitulū și despicatulu lemnelorū și obligă pe tăietōrii de lemne să primescă lucrulu ce li se imbie din partea publiculu. Dacă se va primi statutulu, se va face cunoscutū în totū cuprinsulu lui.

Pe promenada de josū s'a găsitū unū inelū de aurū. Păgubașulu fū găsesce la capitānia orașulu.

Joi după amēdū, dilerulū Bucurū Manea din Șimonū a fostu călcatū între Pōrta vāmii și Brașovu-vechiu de trāsura birjarulu Kovacs Mozes, din care principinā i-s'au ruptū trei cōste. Dilerulū a fostu transportatū la spitalū, er birjarulū datū judecății. Birjarulū din vorbă a fostu de mai multe ori pedepsitū pentru astfelu de neglijență și acum i-se va lua dreptulu de a fi birjarū, amēsuratū statutulu.

Tăietōrulu de lemne Fejer Andras din Scheiu și nevastă-sa au lāsatū la 5 Noemvre n. pe copii lorū în vērstră de 2-4 anī singuri acasă închidēndu-i în odai. Nise sdranțe de pe lângă sobă au luatū focū și era p'aci să arză casa cu copii cu totū, decât unū trecētōrū n'ar fi observatū foculu și n'ar fi spartū ușa ca să intre în casă și să stingă foculu. Părinții copiilor suntū datū judecății pentru neglijență.

Eri a fostu surprinsū țeranulū Ōseri Janos din Tărlungeni schimbāndū o monedă falsă de 5 franci. Ōteranulū, care a spusū că moneda i-a datū negustōresa Schütz din Tărlungeni ca să o schimbe, a fostu datū judecății.

Cununiă.

Măne, Duminecă 30 Octomvre st. v., la orele 4 p. m., se va săvîrși în biserica Sf. Nicolae din locū cununia D-lui Ionū Spudercu, cu D-șōra Tatiana Eremia

Adresāmū tinerei părechī felicitațiunile noastre!

SCRIRI TELEGRAFICE.

Budapesta, 10 Noemvre. — A patra comisiă judecătōrescā a verificatū cu majoritate de voturi alegerea deputatulu Krauss în Dunaszerdahely.

Berlinū, 10 Noemvre. — Membrii liberali-progresiști din consiliul comunalū alū orașulu Berlinū au decisū de a renunța la ori-ce manifestație privitōre la aserțiunile împēratulu față cu primarulū.

Parisū, 10 Noemvre. — Comisiia de revizuire a constituției a primitū propunerea de a supune unui plebiscitū proiectulu de constituție ce-lū va vota constituanta.

Bucuresci, 10 Noemvre. — Bucgetulū pe 1889 a fostu desbatutū și stabilitū în tōte părțile sale.

Bucuresci, 10 Noemvre. — Unū comunicatū oficialū declară, că secvestrarea liniei ferate Lemberg-Cernăuți nu vatāmă nief de-cum interesele acțiōnarilor și că guvernulū garantēză plata anuităților scadente la terminulu de 13 Aprile și 13 Octomvre.

Salagotarjan, 10 Noemvre. — Cei 21 de minari dispărutū au fostu scapați în timpulū noptii.

DIVERSE.

Drumū romanū. Unū drumū transversalū romanū, din Bosnia spre Dunăre, a fostu descoperitū în săptămāna trecută de archeologul Kanitz. Acestu drumū, care legă interiorul Bosniei cu țermurile Dunării, a fostu până acum necunoscutū, deși se scia din datele istorice, că există. Drumulū s'a descoperitū, întregū, cu pietele de arme și pietele de comerciū ale sale.

Epedițiunea lui Stanley. Din Zanzibar se telegrafiază, că nise călătorī din Tabora au adusū noue sciri despre expedițiunea lui Stanley. În sensulu acestorū sciri, nise caravane arabesci, carī pōrtă comerciū interiorulū Africei, s'au întelnitū cu o parte a expedițiunii lui Stanley în părțile lacurilorū Albert-Nyanza, Muta și Tabora. Pe Stanley nu l'au vėdutu Arabii, ci numai trupa lui constatōre ca din 30 de omeni, carī li-au spusū, că Stanley a trecutū înainte cale de 2 zile și că au avutū să sufere forte multū în mersulu lorū prin pădurile cele dese, prin carī abia puteau străbate. Multū din omenii lui Stanley au dispărutū s'eu au muritū, er 40 s'au înecatū într'unū riu, pe care călătorī. Asemenea a muritū și unū dintre bărbății, carī erau lângă Stanley. De-ōrece indigenii n'au voitū să dea expedițiunii articuli necesari pentru susținerea vieții, Stanley a fostu necesitatū să pōrte lupte cu ei. Mai departe Arabii spunū, că în decursulu călătoriei expedițiunea s'a opritū de repetite ori, de o parte pentru că aștepta să-i sosescă noue întăriri din Congo, er de altă parte pentru-că avea nevoie să-și câștige articuli necesari pentru mănecare. Pe timpulū când Arabii se întelniră cu expedițiunea, aceasta se află în călătorīă numai ca de vre-o 5 zile, de-ōrece mai multe săptămāni au trebuitū să stea în locū din cauză că Stanley a fostu mai multū timp bolnavū și afară de Stanley mai erau bolnavi de friguri și alți numeroși membri din expedițiune. După părerea numiților Arabi, numărul totalū alū expedițiunii consta cam din vre-o 250 membri. Acum Stanley s'a făcutū deplinū sănătōsū. Scopulū lui era să continue călătorīa dela Albert-Nyanza directū spre nordū, sperāndū că prin acestă va pute încunjura mocirlele și regiunile nesănătōse dela Orientū. Stanley avea de gândū ea, după ce va merge o parte bună spre nordū, să se întōrōă apoi spre răsăritū și să mergă directū la Wanderlai, unde spera să ajungă în timpū de 40-50 zile, va să dică cam pe ziua de 28 Noemvre.

Cursulū pieței Brașovū

din 7 Septemvre st. n. 1888.

Bancnote romānesce	Cump.	9.87	Vend.	9.40
Argintū romānescū	"	9.30	"	9.35
Napoleon-d'orū	"	9.63	"	9.46
Lire turcesc	"	10.92	"	10.95
Imperiali	"	9.92	"	9.95
Galbin	"	5.70	"	5.74
Seris. fonc. „Albina“ 6%	"	101.—	"	—
" 5%	"	98.—	"	98.50
Ruble rusesce	"	126.—	"	127.—
Discontulū	"	6 1/2-8%	"	pe anū.

Cursulū la bursa de Viena

din 9 Septemvre st. n. 1888.

Renta de aurū 4%	101.50
Renta de hārtiā 5%	92.63
Imprumutulu căilorū ferate ungare	144.25
Amortisarea datoriei căilorū ferate de ostū ungare (1-ma emisiune)	98.60
Amortisarea datoriei căilorū ferate de ostū ungare (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilorū terate de ostū ungare (3-a emisiune)	116.1/2
Bonuri rurale ungare	104.50
Bonuri cu clasa de sortare	104.50
Bonuri rurale Banatū-Timișū	104.50
Bonuri cu cl. de sortare	104.50
Bonuri rurale transilvane	104.50
Bonuri croate-slavone	104.50
Despăgubirea pentru dijma de vinū ungurescū	99.50
Imprumutulu cu prēmuitū ungurescū	—
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	123.25
Renta de hārtiā austriacā	82.25
Renta de argintū austriacā	82.80
Renta de aurū austriacā	109.75
Losuri din 1860	140.—
Acțiunile băncei austro-ungare	877.—
Acțiunile băncei de creditū ungar.	304.1/2
Acțiunile băncei de creditū austr.	309.40
Galbeni împērātesci	5.74
Napoleon-d'orū	9.64
Mārci 100 imp. germane	49.82 1/2
Londra 10 Livres sterlinge	121.65

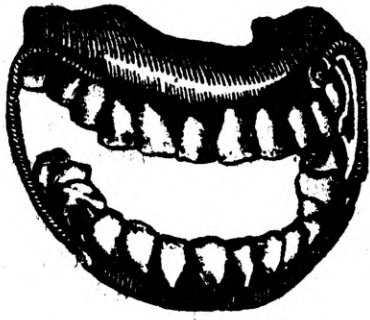
Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei“ a 5 cr. se potū cumpăra în tutungeria I. Gross, în librăria Niculae Ciurcu și Adolf Albrecht.

Editorul și Redactorul responsabilū:
Dr. Aurel Mureșianu.

*) A se vedē n-rii... ai „Gaz. Trans.“ din an- c.

Dinți artificiali, danturi,

și reparaturi cu prețuri modeste și cu deplină garanție se fac la



LUDWIG GROSZ

Atelieru tehnicu pentru dinți

fondatū la 1878.

Buda-Pesta IV., Ungargasse 1, Ecke Hatvanergasse.

Dimineața dela 9—12. După prânđu dela 2—6 ore.

Ad. 6122—1888.
tkv. számhoz.

184

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassoi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírre teszi, hogy Muntean R. George végrehajtatonak néhai Avram Bucura sz. Stoica végrehaj-

tást szenvedő elleni 200 frt. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a brassai kir. törvényszék területén lévő Holbák községében fekvő a holbaki 176 számú tjkben 1085 a/1, 1085 b/1, 1086 a, 1086b, 1087 a, 1087 b, 1088 b, 1088c hr. számok a foglalt fekvőkre az árverést 305 frt. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fenti ingatlanok az 1888 évi November hó 26-ik napján délelőtt 9 orakor Holbák község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alolis eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának egyenkénti 10%-át 30 frt. 50 kr készpénzben, vagy az 1881 évi LX. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-us értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. Brassó 1888 évi Oktober hó 17-én.

A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Importantu pentru fumătorii de țigări de hârtiă este cea mai fină și cea mai bună hârtiă de țigări



recomandată de către cei mai renumiți profesori de chimie pentru că e curată și fină și pentru că nu este amestecată întrinsa nici un felu de materie stricăcioasă sănătății. Acastă hârtiă a și fostu premiată la Expositiă iubilară în Australia de sudu cu medalia de aur, pe temeiul calității sale deosebitu de bune.

Acastă hârtiă La Cocarde precum și cartușele de țigări făcute dintrinsa se pôte cumpăra dela toți vëndătorii de tabacū, traficantū, și dela engrosiștii de marfă de Nürnberg și de hârtiă din Transilvania.

Publiculū sē se ferescă de imitațiuni.

Ch. Schütz.

Wien.

180,8-3

Eftinū de minune!

Versandt-Geschäft „sur ungar. Krone“.

Das Erste Wiener Versandt-Geschäft „zur ungar. Krone“.

trimete în tôte părțile cu NACHNAHME următoarele mărfuri cualitatea cea mai bună cu unū prețu câtū se pôte de scăđutū.

Numai 7 fl. 85 cr.

costă unū orologiu cu PENDULĂ frumosū impodobitū.

cu 5 ani garanția.

Aceste orolōge cu pendulă suntū aședate într'unū castēnū de nucū sculptatū ce este de o lungime de 1 metru și de o lățime de 35 centimetri, montatū, e provēđutū cu o tablă de sticlă, finū poleitā și are unū

mechanismū aprōpe inruinabilū.

Spirala duplă, secundariulū bine regulatū, așa că acest orologiu este neintrecutū în mersulū sēu și totodatā servește și ca mobilă frumosă.

Cutiă în care se împachetēzā este socotitā la prețū în 70 cr.

Numai 2 fl. 50 cr.

costă unū frumosū orologiu de părete cu deșteptătorū cu clopotū în prevasū de lemnū de nucū cu o tablă de cifre ce singurā luminezā, merge bine și deșteptā regulatū.

Numai 3 fl. 90 cr.

costă unū orologiu deșteptătorū de bronzū, e de aurū francesū, cu unū tonū curatū, o podōbā pentru ori și cine pentru casā și călătoriā cu unū mechanismū neruinabilū.

Numai 4 fl. 50 cr.

costă unū cēsornicū de buzunarū cylindru de argintū-nikel cu mașinariā regulatā și cu învilitōre guilochatā frumosū provēđutā deasupra cu sticlă netedā.

Numai 5 fl. 25 cr.

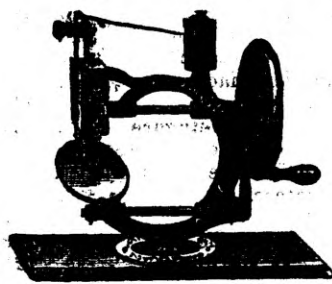
costă unū cēsornicū remontoir de argintū-nikel fără cheiā, este de trasū la scărișā, cu arătōrū de secunde regulatū, sticlă netedā și cu aparatū mechanicū de arătōrū. Mai departe același remontoir de argintū veritabilū de 13 loți fl. 8.50.

Mașini de cusut pentru familiă

de construcțiunea cea mai nouē costă în locū de 15 fl. acum numai

5 fl. 50 cr.

Eu garantezū pentru prestațiunea și cusătura frumosă și regulatā a acestei mașini de cusutū pentru mână. Ea funcționezā iute frumos, cōse ori-ce stofă grobā ori finā și face impunsături mai dese ori mai rarī, după voință, este construitā din materialū solidū și bunū și se vinde dimpreună cu tōte rechisitele necesare.



Fiă-care comandā, fiă câtū de micā, sē se facā cu precisiune și îngrijire. Ce nu-i place cuiva sē ia înapoi, se pôte schimba, sēu se reîntorcū paralele. Comandele suntū a se adresa la:

Versandt-Geschäft „zur ungar. Krone“, Wien, 5. Bezirk, Rüdigerasse Nr. 1|12.

Tōte cu câte 97 cr.

97 cr. I Pălăriă de bărbați din filz mōle în tōte colorile.	97 cr. I cămașă bărbătească din Chiffon finū, Creton sēu Oxford.	97 cr. I pantalon de bărbați depănurā de casā durabilă.	97 cr. I 12 bucăți batiste de buzunar cu bord.
97 cr. I cămașă de damā cu broderie, de Chiffon.	97 cr. 3 părechī de ciorapi de dame, calitate bunā.	97 cr. I pantalon de dame cu broderie, Chiffon finū.	97 cr. I pieptărașiu desū cu floce căptușitū.
97 cr. I pânzătură bună de masă, albā, Damast ori coloratā.	97 cr. I corsetū de nopte cu broderie, de Chiffon finū.	97 cr. I pieptărū de lână pentru domni sēu dame.	97 cr. 6 ștergare mustra-Carro
97 cr. I cārpă, completă, mare, gata.	97 cr. 6 șervete albe ori colorate Mustra-Damastū.	97 cr. 6 cārpē de vase cenușii în dungā.	97 cr. I cārpă de mētase lungā de 1 cotū diferite color.
97 cr. I pipă de spumă de mare cu coperișiu.	97 cr. I covorū de patū Stofalute frumosū desenatū.	97 cr. I cārpă de învilit pentru dame, 7/8 mare, căldurosā.	97 cr. I aparatū de focū mechanicū, sē aprinde singurū.
97 cr. I Evantai de damā ornatū cu desenuri și modern.	97 cr. I Cigaretă de spumă de mare.	97 cr. I Ciubucū cu țevā de vișin.	97 cr. I medalionū fasonū nou cu pietri
97 cr. I 12 linguri de cafea argintū curat London-Britt.	97 cr. I lanțū de cēs de aurū preparatū cu joujou.	97 cr. I inel cu Bri-lant imitat cu pietri.	97 cr. 6 linguri de prânđu de argint London-Britt.
97 cr. I Braceletă bătutā cu pietri.	97 cr. 2 fesnice de argintū curat London-Britt.	97 cr. I castronū de supā argintū curat London-Britt.	97 cr. I pantalonū de lână (sistemū Jäger) de bărbați.
97 cr. 6 părechī de batiste unicolorē sēu colorate.	97 cr. 3 eufite de tablă argintū London-Britt.	97 cr. 6 furculițe franceze argintū London-Britt.	97 cr. I dosă de zaharū argintū London-Britt.

Mai suntū apoi 2000 de bucăți mari, elegante și moderne de

Pânzături de masă și pat

din ripsū, în cele mai vii colorī, cu borduri și desenuri de florī, în adevērū frumosē cu câte

1 fl. 65 cr.

Pânzăturile suntū jurū împrejurū cu borduri impodobite și la cele 4 colțuri cu Quaste de Plüsch.

I bucată 30 coți pā-nurā de munte fl. 5.50	I bucată 30 coți Chiffon fl. 5.50	1/2 duzină cārpē albe de inū 90 cr.
I bucată 30 coți atlas bunū Gradl fl. 6.50	I bucată bunā coloratā de materie pentru patū fl. 6.50	16 bucăți cārpē de in 3 coți lungime 2 coți lărgime fl. 8.50
I bucată 30 coți Barchent-albū fl. 6.50	I duzină de cārpē de buzunar cu margine coloratā fl. 2.25	I garnitură Bourret din stofă finā Bourret fl. 10.
I garnit. color. de cafea, I pânzătură, 6 șervete fl. 2.25.	I duzină de ștergare de inū fl. 2.50	I restū de covorū 6 metri 2 fl.



Numai 5 fl. costă unū

Gherocū de dimiă

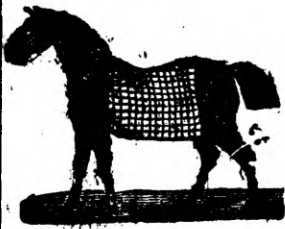
elegantū, gata, căldurosū, din cea mai finā dimiă Stirianā, pentru ori-ce mărime, pentru ori-ce măsurā în tōte colorile, pentru tōmnā și iarnā.



Numai 1 fl. 80 cr.

Jachete de iarnă

pentru bărbați și dame, în cele mai frumosē colorī moderne, se potrivește la ori-ce hainā, se pōrtā cu plăcere tōmnā și iarnā.



Numai 1 fl. 75 cr.

o pătură de cai, carū se vëndū așa ieftinū din cauza desființării fabricii. — Cine voește sē-și cruce cāi sē cumpere renumite

Pături de cai,

decāt carū nicodată nu se vor putē cumpăra mai bune, mai marī și mai grōse.

Numai 6 fl. 50 cr.

costă unū

COSTUM BĂRBĂTESCŪ

elegantū, modernū, de tōmnā și iarnā, lucratū din stofă de Brünn în ori-ce mărime și colorē, asaderā la olaltā:

1 pantalonū, 1 giletă, 1 gherocū.

I Qualitate	2 Qualitate
Un costum întreg	8 fl. 50.
6 fl. 50 cr.	3 Qualitate
	10 fl. 50.

Ca măsurā la comandare e de ajunsū lungimea pantalonului, grosimea pieptului și lungimea măneilor, precum și felulū colorē. Mustre nu se potū trimite, deorece costumele suntū tōte gata.

Aceleași costume pentru copii dela 6 până la 13 ani ori-ce calitate suntū cu 2 fl. mai ieftine.

Transporturile cu „NACHNAHME“.